

Dag 9

Sola strålte da alarmen på den slitne Nokia-telefonen til Truls ringte kl. 06:45. Forferdelig trøtte tuslet vi bort til Rogers hjemmelagde frokost, bestående av baguette med ost og skinke, yoghurt, banan og energibar. Etter en meget kjapp frokost bar det rett bort til fergekaia for å ta hurtigbåten til Rio. Her ble vi møtt av to taxier som skulle ta oss til en favela i utkanten av byen. Det som er verdt å nevne, er at standarden på disse taxiene var mye høyere enn hva vi tidligere har vært vant til. Både

skinnseter og aircondition, ja til og med tv, var noe den hyggelige taxisjåføren kunne by på. Etter å ha kjørt i om lag en time, kom vi omsider frem. Her ble vi møtt av ei norsk dame som jobbet som frivillig i en organisasjon som skulle hjelpe barn i favelaene til å få et bedre liv. Vi fikk også overlevert klær som vi hadde med oss fra Norge. Dette ble de veldig glad for og var svært etterlengt. Etter mye informasjon om denne organisasjonen, som jeg ikke skal gå nærmere inn på, ble vi

invitert til å spille fotball med barna. Dette var noe som falt i smak hos alle som deltok til tross for at varmegradene var skyhøye. Samtidig ble søknaden vår om å få varm lunsj innvilget, noe som var veldig bra siden vi var sultne etter all aktiviteten. Vi ble bydd på fantastisk næringsrik mat, og en uvanlig god iste i følge Magnus og Jostein. Etter å ha kjørt i oss maten var det bare å hive oss inn i taxiene. Ingen tid å miste. Neste stoppested på denne dagens lille eventyr skulle bli en tidligere beryktet favela. Her ble vi vist rundt samtidig som vi fikk se hvordan de frivillige drev en

barnehage og ungdomsklubb. På ettermiddagen fikk vi valget om å dra tilbake til Clube Naval eller å dra til Copacabana for å slappe av sammen med Molde FHS. Undertegnede bestemte seg for å gjøre det siste, noe som skulle vise seg å være et dårlig valg. Verken sola eller Molde FHS hadde møtt opp, og det hele endte til slutt opp med masse fortvilelse og et besøk på McDonalds. Etter å ha inntatt næringsrik kost vendte vi kompassnåla mot Niteroi. Middag i Høyden sto for tur. Etter en dag med mye stress og varme, var det deilig å entre Donnagrosas

hjem. Gjestfriheten sto høyt i taket som vanlig. Pikene i klassen ble tildelt

hjemmelagde gaver mens de unge herrene måtte nøye seg med en god og varm klem. Åsmund hadde også tatt frem gitaren sin, slik at allsang kunne gjennomføres . Det skal nevnes at både “Hjalmar” og R. Kellys “Sign of a victory” ble fremført til stor begeistring fra salen. Tida går fort i godt selskap, kanskje for fort, men det var godt å lose seg selv frem til senga. I dag har det gått slag i slag, men det har dog vært en svært innholdsrik dag. Mange inntrykk skal bearbeides i de sene nattetimer. Begrepet “Tid for ettertanke” kunne vel aldri passet bedre enn akkurat nå, og det tror jeg ikke jeg er alene om.

Robert Vassgård
Bloggansvarlig for Idrett/Ball, 2010/2011